

Efter gældende regler er fortjeneste ved afståelse af fast ejendom skattefri, når ejertidskravet er opfyldt. Derfor har behovet for beskatning af fortjeneste i dødsboer været begrænset. Med forslaget udvides beskatningen, så der sker beskatning uanset ejertid, dog på et reduceret grundlag afhængig af ejertiden (30 pct. nedslag i fortjenesten ved 10 års ejertid). Der følger derfor af den udvidede beskatning, at dødsboer ikke i samme omfang som hidtil skal kunne afstå fast ejendom skattefrit.

På denne baggrund mener jeg ikke, at der er grundlag for Advokatrådets kritik af dødsbo-beskatningen.

Spørgsmål 49:

»I et svar til Bernhard Baunsgaard under 1. behandlingen af L 189 af 5. maj 1982 udtalte daværende skatteminister Mogens Lykkesøft, spalte 6823:

»Hr. Bernhard Baunsgaard var inde på spørgsmålet om lige behandling på land og i by. Vi har også vurderet i Skatteministeriet, da vi udarbejdede dette lovforslag, om man skulle lave en særlig stuehusregel eller ejerboligdelregel for de blandede ejendomme. Når vi ikke har gjort det i lovforslaget er der nogle praktiske grunde til det, men også nogle efter min mening saglige grunde.

For det første er der det at sige til det, at det er svært at finde eksempler på landbrugsejendomme, hvor det i praksis får nogen betydning, når man har 8 års reglen. Besiddelsestiden er som regel væsentlig længere. For det andet kan man ikke uden videre overføre 1.400 m²-reglen til disse blandede ejendomme og landbrugsstuehuse, simpelt hen fordi man ikke har et areal, man kan hægte det op på«.

Har regeringen løst nævnte problemer – og i givet fald hvordan?»

Svar:

Spørgsmålet blev løst allerede ved vedtagelsen af den gældende ejendomsavancebeskatningslov i 1982, og lovforslaget ændrer ikke på disse regler.

Som det fremgår af betænkning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 19. maj 1982, fremsatte den daværende skatteminister et ændringsforslag. Dette ændringsforslag findes i den nuværende ejendomsavancebeskatningslovs § 9.

Ejendomsavancebeskatningslovens § 9 går ud på, at der i den skattemæssige fortjeneste ved afståelse af landbrugsejendomme gives et fradrag i fortjenesten. Fradraget i den opgjorte fortjeneste svarer til den del af fortjenesten, der vedrører ejerboligen. Størrelsen af fradraget opgøres på grundlag af en forholdsmæssig fordeling af ejendomsværdien for den samlede ejendom mellem henholdsvis ejerboligen og resten af ejendommen.

Spørgsmål 50:

»I 1982 lå det regeringen stærkt på sinde at fritage al værdistigning på fast ejendom for kapitalvindingsskat, der lå inden for den almindelige prisudvikling.

Hvorfor har regeringen ikke i dette lovforslag friholdt værdistigninger inden for den almindelige prisudvikling for beskatning, uanset hvorledes inflationen vil udvikle sig?»

Svar:

Jeg kan henvise til mit svar på spørgsmål 45, bilag 35.

Spørgsmål 51:

»Det er almindeligt kendt, at landbrugs- og skovarealer uden bygninger er vurderet væsentligt lavere end handelsprisen.

Hvorledes forestiller regeringen sig frivillige aftaler om afståelse af jord til offentlig skovrejsning og naturgenopretningsprojekter vil kunne lade sig gøre fremover, når sælgerne skal betale ejendomsavanceskat allerede nu af forskellen mellem vurderingspris og handelspris?

(Det er ikke i alle situationer muligt at skaffe jord til jorddeling og mageskifte).

Vil ejendomshandler mellem det offentlige og private i forbindelse med offentlig skovrejsning og naturgenopretningsprojekter kunne omfattes af lovforslaget, dersom de ikke endeligt er forhandlet på plads den 19. maj 1993?»

Svar:

Jeg kan oplyse, at principperne for værdiansættelsen af henholdsvis landbrugsejendomme og skovejendomme findes i vurderingslovens § 14 og § 15.

Jorden til landbrugsejendomme ansættes pr. arealenhed efter, hvad jord af tilsvarende beskaffenhed og beliggenhed som det pågælden-